

Béts.

A' napokban, ezen használatos és valóba igen igen szükfészes izélú kegyes akaratját adatra értékre a' Király, az ide való Fő Oskola minden Tanítóinak, hogy ki ki közülök dolgozná ki maga ítélete szerént, 's adná bé irásban, az Ifjúságnak leg alkalmatossabban 's leg fogamatossabban lehető oktatásának módját; mellyen ezen két nemes tárgyat; úgymint: az elmének meg kívántatóképpen való ki készíttetését 's a' szívnek valóságos emberi érzékenységekkel való meg telését, tsalharatlanúl el leheffen érni. O Felsőge arra fogja használni a' hozzá bé nyújtandó Plánumokat, hogy azok, foglatjaiknak gondos meg vizsgálása 's fontolása által, egy közönfégeffen helybe hagyandó, és az óhajtott véget Atyai kívánsága szerént leg bizonyossabban eszközlő Tanítás módját állíthasson fel. — Tsak egy bölts és jó Uralkodótól lehet ilyen tselekedetet várni.

Hogy az előbbeni Igazgatás által, a' Német örökös Tartományokba bé plántált, de ezer panaszokat okozott adó fizetés módja helyett, más alkalmatossabbat, és a' közönféges meg elégedéssel meg eggyezőbbet állíthasson fel a' Király: ki választott némelly Ministereket, a' kiknek körelességek leszen, különössen értekezni 's tanakodni egymás kö-

H h

zött

zött e' dolog eránt; és a' Tartományok' Gyűléseiknek meg jelentette, hogy a' *Tseh* és *Austria* Udvari Cancellariánál tartandó közönséges Tanátskozásokra Deputátusfaikat küldjék, a' kik már szállingóznak is ide lassan lassan.

Mivel mindazáltal az *Alsó Austriai* Rendek még előbb bé adták már az említett adó fizetés módja eránt, magok alázatos Jelentvényyeiket: tehát a' Király is, *Alsó Austriára* nézve különösen, ezen hónapnak 6-dikán, egy kegyelmes Rendelést adott ki, mellyben ki van tsínálva, mint kelleffék az előbbi adózás formájának visszafizetésére, minden akármelly tekintetben férelmet okozható zűrzavar nélkül.

Az el múlt Vasárnap, ki jövén a' közönséges Isteni Tiszteletről Ő Felfége, magához botsátotta 12 órakor a' Frantzia Követet, *Noailles* Markít, a' Lengyel Követet, Gróf *Voynát*, és a' Német Birodalom Cancellariusától ide küldetett Káptalanbéli Urat, B. *Hohenecket*. A' két első ugyan azon alkalmatossággal bé mutatták a' szokás szerént magok Igazság - Leveleiket.

Gróf *Saur*, a' Magyar Országai Kantzellariánál eddig folytatott Tanátsosi Hivatalát, *Nagyváradi* Prépostsággal váltotta fel. Helyébe jö M. Püspök *Okolitsáni* Úr.

Az

Az el múlt Hétfőn nyitattak meg itt újra a Játék néző helyek, mellyek a szomorú alkalmatosság miá, egész két Hónapig zárva tartattak volt.

Az *Allion* hegyéről, Mártz. 27-dikén költ Tudósítások szerént, 8745 ágyú golyó-bisokat's bombákat repítettek az *Orsovaiak* az el múlt Novemb. 27-dikétől fogva, a' mi-éink felé; de egyéb kárt, ezen teméntelen lövöldözéseik, részünkről nem okoztak: hanem, hogy 6 emberünket sebesítettek még; puskával 8 emberünkön ejtettek sebet.

Oláh Országból, Krajovából, ezeket írták az el múlt hónapnak 19-dikén: „Az előbbeni *Erdély Ország*i Sereg, két részre szakadt. Egy rész *Krajovánál* áll, a' hol a' Fő Kvártély is vagyon, 13-diktól fogva; a' másik rész pedig *Rádován* és *Caraulban* refti a' szelső őrizeteket. Gen. *Kray* az első *Oláh* Gyalog Regimentel, és a' *Toskána* Húsár Regiment 2-dik Májor Ofztályaival, *Caracoal* tájjára elő nyomúlt. Naponként érkezik a' fok ágyú, 's az ahoz való készület *Krajovába*, mellyből azt lehet ki hozni, hogy nem fokára halad *Bödönnek* meg szállása. — Azonban az ellenség mindenütt nagyon tsendessen mutatja magát.

H h a

Ma

Magyar Ország.

Ns *Nógrád* Vármegye Zászló-Allyá, Húsvét Hétfőjén váltotta fel Ns *Heves* Vármegye Zászló-Allyát, a Korona őrizésében. — Fő Kormányozója az említett *Nógrád* Vármegyebéli Nemesi Zászló-Allynak, M. Gr. Gátsi *Forgáts* Antal Úr.

Négy Kapitányai: B. *Balassa*, *Fáy* Dániel, *Fáy* Móses, *Fáy* Rudolf Urak.

Nyóltz Hadnaggyai: *Darvas* József, *Szabó* József, *Vattay* György, *Sándor* Károly, *Bene* András, *Újlaki* Miklós, *Kántor* Gábor, *Muslay* Péter Urak.

Három Adjutántjai: *Szentiványi* János, *Vattay* Miklós, és *Jankovits* Urak.

Három Zászlóartói: *Csemnitzky* Boldisár, *Batik* László, *Bertzely* Mihály Urak.

Hadi Káplánja: *Marsóvszky* Úr Losontzi Plébános.

Negyvenöt Vitézei: *Horváth* Gábor, *Macza* József, *Radvány* Antal, *Kubiny* Dienes, *Dubravitzky* Péter, *Révay* Lajos, *Veres* László, *Tornyos* József, *Tornyos* Mihály, *Horváthi* János, *Darvas* János, *Krudi* János, *Várkony* Antal, *Nagy* Sándor, *Horváth* Gedeon, *Barós* László, *Barós* Imre, *Gál* Ferentz, *Hegyesy* József, *Hegyesy* László, *Jakabfalvy*, *Hamar* Mihály, *Balázsovits*, *Baltzer* Antal, *Batik* György,

György, *Batik Pál, Repeczky Sámuel, Sréter Diénes, Sréter Ádám, Batta Ferentz, Sréter György, Párniczky András, Zaborfzky, Novóta József, Sebestyén László, Hán Imre, Vataj Antal, Harmos Mihály, Török András, Pelárgus Sándor, Lisznyai Károly, Vataj Pál, Kamotsay András, Török Imre, Csylom László.*

Van ezen Nemes Magyar Seregnek két Tárogató Siposfa, 's ugyan annyi Trombitásfa, és egy Kováttsa, kikkel együtt öszveséggel 70 egész kerek számra telik a' Zászló Allya.

Mindeneknek szemeiket maga után vonta ezen válogatott igen díszes Sereg, mind különös forma ruhájára *), mind tselédjeinek és lovainak számos vóltára nézve: midőn két

tso

---

*) Ezen Forma-Ruhát néhai *Hollósi (Corvinus) Mátyás Király* hires fekete Seregének emlékeztére viseli Ns *Nógrád Vármegye*, melly fekete Sereg többnyire az említett Ns Vármegyének kebelében tartózkodott 's szaporodott. — Heves Vármegye Forma-Ruhája abban különbözik a' *Nógrád Vármegyéétől*, hogy a' mi ezében fekete; az, amazában veres, és viszontag. — Egyik Zászlóját a' Ns *Nógrád Vármegye Zászlóallyának*, nagyon meg horta, *Buda Várának* utolsó vivásakor, a' *Török golyó*bis.

tsomókra fel oltva, ugyan annyi lobogó Zászlókkal bé érkezett volna, Koronánk mostani méltó Szállásába, *Buda Városába*. — Az öltözete ezen Zászlóallynak: fekete rókatorkos Mente, fekete Nadrág, sárga Tsizma, 's a' Tarsollyal és a' Kórsagtollal 's arany vitéz kötéssel ékeskedő tsákós Süveggel; nem külömben a' lóra való torítóvel, egy forma színű veres Dolmány: mind aranyra. — A' Tselédek száma tsupán egygyel volt kevesebb, a' Zászlóallyt formáló Seregnek számánál; a' lovaké pedig, mind öszve 143 ra ment. Magának a' Fő Kormányozónak, Gróf *Forgáts* Antal Úrnak, 4 Inassa és 7 lova volt. Tsupán 13 Nemesek mentek Inas nélkül 's egygy egy lóval; a' többeknek rész szerént egy, rész szerént két, sőt három Inassaik is voltak; lovaik 2, 3, négy is.

Hogy Hazánk szine ezen egy részének, a' Ns *Nógrád* Vármegyei elő kelő leg szebb korabéli Nemesfégnak Laistromával ékesítettük Irásunkat: ezt köszönnyük, *Váczi* Posta Expeditor *Borbély* Antal Úrnak, egy valóban igaz indúlarú Magyar Nevet érdemlő kedves Hazánkfiának, a' kinek bertses Leveléből még im' e' következő Tzikkelyt is kívántuk ide iktatni:

„Mártz,

„Mártz. utolsó napján vala fzerentséje Vátz Városának, a' Nemes Nógrád Vármegye' Zászlóallyához. Ennek Városunkba való bé vezetői voltak: Vátzi Járásbéli Vice Szolgabíró Kovatsótzai László, 's Káptalan Fiskáliffa Kaprinai Ferentz Urak, Nador Ispányi Zászlóallyforma Ruhában díszeskedve; és az említett Uraktól külön szakaszban lévő némelly tiszteffégsen öltözött Vátzi Polgárok, Város Kapitánnya, Drobni Antal Ur, Elöljárójokkal együtt. A' havas fergetegre, mellyben lett bé költözése a' díszes Seregnek, nem is igyelt a' Vátzi nép: úgy anynyira foglalatoskodtatta minden érzékenységeit, ezen kellemetes tárgy. Bé szállván szép katonai rendtartással, ki rendelt kvártelyaikra, a' Nógrádi Vitézek, két napot töltöttek nállunk, melly idő alatt ebédjek 's vatsorájok volt M. Zeredahely Gábor Püspök és Nagy Prépost; Főtisztel. Bodonyi Sándor, Benedek Ágoston, és Bezzeg Mátyás Kanonokok; Lafftság Máty.'s Tilér József Plébánusok; és Ns Pyber Benedek Uraknál, kik mindnyájan örömknek 's fzerentséjeknek tartották, hogy illy Vendégeket láthatnak Asztalaiknál. Harmadik napra virradóra a' tárogató Sipok', és Trombiták' eggyesült hangzása, öszve seregeltette még korán reggel kedves Kvártelyosainkat a' Város' tágas piatz-

piattzára, kik onnan tsak hamar fel kereked-
vén, folytatták útjokat *Buda Vára* felé. “

* * *

Bátorkodunk ez alkalmatossággal bizo-
dalmas kérésünket intézni kedves Hazánk-
fijaihoz, az eránt, méltóztassanak a' több
Ns Vármegyék' Zászló-Allyaik Laistromai-
kat is hozzánk barátságossan meg küldeni:
hadd iktathassuk mi bé azokat igazán 's szü-
lött nyelvünkön Irásunkba. — Kedves dolog
lessz az, a' mi Mindnyájunk közönséges Any-
nyának, kedves Hazánknak, ha gyönyörü-
ségére 's vigasztalására termett, öröködni
nagy részben tsak most kezdett Nemes Mag-
zatainak szinét, az említett Laistromokból,
szám és név szerént, avagy tsak jobbára
meg esmerheti.

Irásunkból már is esmeretes *Tászar*
Húszár Reg. beli Alhadnagy *Fazekas* Mihály
Urat, a' *Magyar Lovasság'* Ditsőségére
készült Rajzolat, ezen következő szép
Versek' irására gerjesztette:

Nagy Gyökerek' Tsemetéje! Te meg hó-
dúlni szokatlan

(Most noha árva) Magyar! követ is olvadni
ranító

Homlokod úgy született rántzát terjeszd ki:
tsak addig,

Míg

Míg nemes érdemidet mutató Táblára tekintesz.

El búsult Bajnok! e' Százban sem engedi,
ládd e',

A' Virtus, melyet magad is *Regulus*sal imádol,

Felsőges híred' feledékeny sírba borúlni.

A' tél's a' fok idő porrá morzsolva le ronrya,

A' mit azon kívül is le felé sodor a' maga terhe.

El romol a' föld is: de az a' Fejedelmi Királyné,

Parnassus tetején sugárit az Égig eresztő

Kápolnába ki ül; nem avúlhat el, a' miket épít:

Virtus ez, a' ki nevét igazán szolgállya Te véled.

Romlandó tetemét, mikor a' maga férgé meg örli,

Akkor is él, 's annak az idők éhsége sem árthat;

Sőt azok is hírét tartoznak Égig emelni.

A' fok régi Vitéz, a' fok Fejedelmi Vezérek,

Kiknek vég nélkül hírek példánkra lehetnek:

De mi szükségünk tükört külföldbe' keresnünk.

A' Fátum minket Márs' sík mezejére teremtett.

Róllunk várhatnak hímet, kik a' hírnek örülnek.

Attillát a' réz, az ezüstbe's aranyba be zárta;

Helye nem esmeretes: de nevét rettegvé imádják

Még ma is az *Olaszok*, *Spanyolok* 's több mások is ijjedt

Szí-

Szívek epedve dobog — ha mikor neve örlék
 ezekbe.

A' *Hunyadinknak* Hollója után, *Mátyás*
 Oroszlány,

Zrínyi, *Kinisy*, *Kemény*, nagy *Bátory*
 hangra, inárúl

A' *Mahomet'* fajzattya rogyik: mi örülve
 tsudálljuk.

Mások is, a' kiknek neveket szivünkbe ne-
 vellyük,

Élnek ezek most is, élnek, 's nem múlnak
 el addig,

Míg valahol gyereket fejpes gagyogásra ta-
 nítanak.

Mostani nagy neved is terjed, Magyar, Ég
 felé, már is

A' *Mahomet'* maradéka, fíját ijjeszti neveddel;

Féli vitézi karod, mellyet győzésre teremtett

A' ki Magyar szíved', mellyed közepébe be-
 rette.

Édes Anyád, ki Fiát a' bajvívásra tanítá,
 Magzattyának örül, 's Eger erő Oszlopot
 épít

Virtusod Oltárán; mellynek tetejébe boros-
 tyánt

Híred örömmel akaszt örökös dífzére Ha-
 zánknak.

Látod hát nevedet, *Magyar!* olly márvány-
 ba be vágták,

Mellyet mind addig bé nem mohosíthat az
 Oság,

Míg ropogások közt az Egek' kék bóltya
 be nem dül.

Most hát, most *Magyarim!* ha Hazánk'
 örömére születtünk,

Rajta! ne fajnállyuk, ha Magyar vérünket
elébe

Ontani kívánná, mint sziveffége jutalmát.

Rajta kivált te *Huszár!* mérges *Bellona* re-
mekje.

Jól ha vitézkedtél, búzdúllyor. fel meg az
a' szív,

Melly a' Hazáért vér 's méltó mellyedbe
dobogni.

Rajta tehát! nosza rajta *Huszár!* téged pe-
dig Ofzlop

Ág, ki borostyánból nyölt fel, karikája ö-
lellyen,

'S villogjon gyöngyel ragyogó Koronánk te-
tejedbe. —

Mink ugyan a' *Tsászar* Regementje Vitézi
köszönnyük,

Hogy romlást nevető örökös Tábládra be-
véstél

Édes Anyánk: kérünk ezután is Bajnokokat
szülly,

Kiknek számokkal kívántt örömödre lehesünk.

Az itt következő forok, már darab
időtől fogva vagynak kezünknél; közlé-
sekre ezen alkalmatosságot helyesnek talál-
tuk:

Tsászar H. Regementbéli Hadnagy *Fa-
zekas* Mihály Úrnak, a' *Hadi Történ.* első
Szakaszában, a' 639-dik lapon kezdődő Ver-
seire, egy Oskolakorbéli Baráttya ezt írja,
a' *Kis Kúnságból, Szabadszállásáról:*

Tu

* * *

Tu ne cede malis : sed contra audentior ito.
 Quam Tua Te fortuna sinet. Via prima salutis,
 Quod minime reris, Coelo pandetur ab alto.

Né né, Vitéz Hadnagy! 's nem tsüggedsz,
 el hiszem,

Nints kértségem benne, annyi mint egy
 mák szem.

El hiszem, meg van még benned a' Magyar
 tűz,

Melly fok Pogányokat, pokolig kerget
 's üz.

Látom nem hagyott el az indulat, mellyel
 Katonának mentel; 's én sem felejttem el,

Mit mondál; a' midön így intlek : *Nemennyi*
 még,

Tanully, 's ezután is leszen időd elég.

Ne bántsá, (így szólisz) mikor síró gyer-
mek voltam,

Ha kezembe kardot adtak, már nem
sirtam.

Melly hathatók voltak akkori szavaid,

Meg mutattják már most Magyar Virtusaid.

Kevés idők alatt im' *Hadnaggyá* lettél,

'S Tisztedhez illendő próbát is ejtetél,

Mellyből következett egy *tollad'* vesztése:

De ebből származott Virtusod' növése. —

Attila nagy Atyánk, hogy hagyott nagy
 hírt fel

Köztünk? Nem egyébbel; a' nagy Vi-
 tézséggel.

'S hát vallyon a' *Tollad*, ki nő e' még
 egyszer?

Úgy e' nem. Nints Földön azt ki növesz-
 tő szer.

Nem is kell. Mert éppen ez Jele, hogy
vóltál

A' Hartzban, 's hartzoltál; de ott meg
nem hóltál.

Ezt a' Nagy Istennek tettett így rendelni,
Tereh alatt szokták a' *Pálmát* nevelni.

Hát koldús páltzával szúrja e' ki szemed,
Midőn illy szép Névvvel újjíttya tetemed
A' *Ditsőffég?* — Nem. Mert néked hágy
örök hírt,

Mellyet a' gyöngy *Hadi Történetekbe* írt.
M. I.

Az *Etelka* Szerzője *Pesti* Professzor T.
Dugonits András Úr, *Arany Peretzek* ne-
vezet alatt dolgozott most újra más Mun-
kát, mellyet a' jövő Júniusra ki is fog bo-
rsátani. A' Munkának Elő-Beszédét kíván-
tuk kóstolóúl előre is közleni. Ez az, né-
hány sor híjján:

*Etelkám*at jó neven vette az Ország, mivel annak
számos Példánnyait, egyg esztendő alatt, úgy el-
kapkodta: hogy azt újra a' fajtó alá tennem, és nem
fok idő múlva, szebb és válogatottabb színben kel-
letik elő adnom. — Éppen nem kételkedem benne:
hogy ezen *Arany Peretzceimet* is hasonló indulattal fo-
gadják az igazi Hazafiak; mivel nem külömben ezen
Írásomban is Honnyai Történetek vagynak; azok is
nem közönségesek, hanem szemen szedettek. — Am-
azon *Etelkát*, 's emezzen *Arany Peretzeket* nagy külömb-
séggel írtam. Amazt az Ország' Eleihez, és a' ta-
nultabb elmékhez szabtam. Ugyan azért: ottan
minden

minden szó talpra esik, és fokot jelent, ha felfegettetik. Ezen Arany Peretzeket a' közép renden lévő Magyarainknak számokra készítettem. Minden szavak tulajdon értelemben vagynak. — *Matskási*ainknak viszontagságokat (*Bartsai Akós*nak, *Erdélyi Fejedeleme*nek, *idejében*) tettem ki a' próba köre. Maga a' történet szép. De, ha ki azt olly szemmel láttya, mint én; a' környülállásokra el keseredik. Meg érdemli ezen Nemes Ház, hogy annak ditső emlékezete Utóinknál is Ofzlopra metzettefien. — Ki tettzik leg főképpen a' Magzatok' szeretetek édes Szüléikhez. Itt a' Szülöttek azon iparkodnak, hogy Attyokat a' veszedelemből ki vegyék. Semmit el nem múlatnak, hogy a' tárgyokat el érék. Így az Isteni Gondviselés is velek munkálkodhatott. — Szép erkölts a' Fiú szeretet, Magyaroffan nevelve — Ennek valóságos példáját találtam a' *Matskási Házban*. — A' nagy erköltsöt néha a' szerentsétlenfég üzöbe veszi, de el nem foghattya. Ezt tselekedte *Matskási Mihállyal*, ki elsőben Tisztartója vala a' *Szerémi Hertzegség*nek; aztán Kintstartója az *Erdélyi Fejedelemség*nek. Mind a' két Uraságnál emberséges Magyar Ember; de Hazájában leg szerentsétlenebb. — Vermet ásott néki egy országos gaz Ember, bele is kerítette; de el nem temethette. — Illyetén tsavargó gonofzok ellen foha nem vólt elegendőképpen fel fegyverkezve a' Magyar. Mert maga igaz szívű, és Ország úton járó lévén, hasonlóképpen vélekedett a' külsők erköltseikről is. — De ki vagynak immár nyilván szemeink. — Nem tsak a' Jót ismérjük, hogy azt kövessük; hanem a' Rosszat is észre vesszük, hogy azt útálljuk. A' mi pedig a' Magyaroknak szerénét leg inkább ki nyitotta, nem egyéb; hanem a' gyakor olvasás, és a' kurta tapasztalás.

Vajha

Vajha mindeneket magyarul olvashatna a' Magyar! — Anyai Nyelven bé közönyt Igazságok hamar gyökereket verhetnek a' termékeny Magyar szívbén. Vajha tapasztalásink is messzebbre el terjedhetnének! — A' tapasztalva tanult igazságok korábban hozzák, tartótlabban is meg tartják a' gyümölcstöket. — Iparokodnak Magyar Országának minden részein a' Magyar Hazafiak. Nem szánnyák költségeket, mindenhez elegendő ész nélkül nem szükölködvén. Tapasztalva mondom: Tanítványim között a' Magyar Elmék különösök. Van Élek, van Fokok. Bele vághatnak az el rejtett arany Bányákba. Fel is törhetik a' leg keményebb Diót. E' mellett bátrak, és mindenhez hozzá foghatók. Illyetén tulajdonságokkal fel ékült Hazafiakból mit nem ígérhet magának azon Uralkodó, ki azon vagyon: hogy embereit ismérje.

Lefznek ez után is a' Magyaroknál *Telekiek, Orsziaiak, Rádaiak, Molnárok, Mészárosok, Bárótziaiak, Besenyeeik, Rajnisók, Réváiak, Pétzehék, Kazinczók, Szabók, Szilágyiak, Rátzók, Batsányiak, Mátyások,* és több illyetén Magyar szívu' Férjszak, kik Országunkat a' NYELVNEK, RUHÁNAK, és TORVÉNYNEK fel tartásával boldognak láthatják, le is írhatják. — Én pediglen, minekelötte hamvaim bé effenek, tsak e' kettöre kérem a' Magyarok' Istenét: engedje azt meg érnem; hogy Országunkat hajdani virágjában láthallam. Azután, azt is tapasztalhallam: hogy mindenikkel úgy bánt, valamint (az Országának vagy elő mozdítására, vagy annak nyaggatására nézve) meg érdemlették. — Íram *Pesten* 1790-ben.

Folytatás Konstantzinápolyról.

Konstantzinápoly Városának minden más épületei felett, leg nevezetesebb a' **Török**

rök Tsászár Palotája, melly tulajdonképpen *Serai*; a' Frantzia bérmálás szerént pedig közönségesen *Seráj*-nak (*Serail*) nevezetik. Eppen azon kies helyen fekszik, melylyen feküdt vólt hajdan *Byzantium* Városa. Nagylágára nézve, mindenestől fogva, egy meg lehető Városotkával vetekedik. Magas köfállal minden felől körül van véve, mellynek környékét szép kertek ékesítik. A' falnak, a' Tsatorna felől való része meg vagyon rakva kerékes ágyúkkal, mellyeket, midőn a' Tsászár magát hajókázással mulatja, vagy más örvenletes alkalmatossággal, ki szoktak sütögetni. Mikor tsak egy lövés esik, az annak intés gyanánt szolgáló és az igazfágnak ki szolgáltatására emlékeztető jele, hogy a' Tsászár valamelly Ministerét ki végeztette 's testét már akkor a' Tengerbe is vetette. A' *Serail* formáló nagyobb és kissebb épületeknek tetejeik ónnal vagynak fedve, mellyekről aranyozott gombok 's fél hóldak tündöklenek. Az Udvarokban és a' Kertekben igen sok a' magassan fel nőtt *Tziprus* fa. Mind ezek azt okozzák, hogy a' *Serail* igen kívánatos és legeltető tárgya a' szemnek kívülről. A' belső szépsége nem felel meg a' külsőnek.

Folytatása következik.

Mélt *Bétsben*, Áprilisnek 16-dik napján

502